Officium q̄ſi	Regale Sacerdotale Spirituale
Genus electū regale ſacerdotiū gēs ſctā	
Dona	Nature Fortune Gratie
Debita nocendo	Poſitiue Priuatiue Occaſionaliter
Vis a triplici hoſte.	Mundo Carne Demonio
Pietas ad	Deum Seipſum Proximum

Que pietas eſt amoꝛ ex genere cōſurgens.

¶ Explicit.

Sequitur expoſitō

eiuſdē Cancellarij pariſieñ. ſup dimitte nob debita noſtra ꝛc̄.

PAter noſter ꝛc̄. Dimitte nob debita nr̄a ſicut et nos dimittim⁹ debitoꝛib⁹ nr̄is ¶ Ego in p̄mis ſic dimitto oībus debitoꝛib⁹ meis vel alienis du; ſunt viatoꝛes / ꝙ nullo mō vellē eos dānari. imo ſalutē coꝝ deſidero te donāte et inſpirāte hoc qđ piū rectūqꝫ eſt. Sic dimitte mihi pater nr̄. et hoc ſatis erit mihi. etiā; ſi nihil aliud p̄ſtiterꝭ. q̄m cū iſta dimiſſione tua ꝛ deſiderio ſalutis mee / nō ſtaret ꝙ dānarer ſed ſaluarer. In hoc aūt ſtat deſideriorum meoꝝ cardo totus. ¶ Rurſus ego ſic dimitto debitoꝛib⁹ meis vel alienis / ꝙ vellem eos eſſe bonos viros / modeſtos / tēperatos / ꝛ ab omni malicia correctos ſeu cōuerſos / ꝑ tuam ineffabilem pietatē. ſicqꝫ ꝑinde nec ſibi nocerent nec alijs. ſed ꝓdeſſent et nullā deinceps penam mererenť. vt ſcꝫ ꝑſona ſeruareť et deſineret culpa ¶ Sic dimitte mihi pater noſter. vt in manſuetudine me corrigas ꝛ in vngentoꝝ ſuauitate vulnera mea linias et grām infundas ſanitatis ¶ Amplius vero ego ſic dimitto debitoꝛib⁹ meis / ꝙ vbi non corrigerenť a vicijs ſuis prauis ꝑ manſuetudinem remiſſionis. corrigātur in chamo ꝛ freno ac flagellis / ne deteriores ſemꝑ cōmittentes ꝛ alijs nocētes / ſibi neqꝫ ſemꝑ exītes ꝛ eūtes poſt prauitatem cordis ſui / in adinuentionib⁹ ſuis / damnabilius moriantur. Sic dimitte mihi pater noſter debita mea. ſic vre ſic ſeca in p̄ſenti / ne damner in futuro. Ita tñ vt in mīa et miſerationib⁹ flagelles me. ſic et p̄dixi deſiderare debitoribus meis q̄buſcunqꝫ. ¶ Item ego ſic dimitto debitoꝛib⁹ meis / ꝙ licet ſenſualitas offenſa ex dictis vl' factis coꝝ / remurmuret et in vindictam exardeſcat. Nihilominus deſidero ſm iudicium ſupioris rationis / innitentis eterne legi tue / ꝙ pacacioꝛ eſſet hmōi ſenſualitas ꝛ ꝙ in tranquillitate inimicos ſuos ſicut ꝛ amicos ſuſtineret quidem patienter et benigne / ſicut caritas ſine q̄ nēo tibi placet. paciens eſt et benigna / neqꝫ irritatur. Sic dimitte mihi pater noſter. vt nihil aduerſum me velis agere / niſi miſericoꝛditer et benigne. quoniam ſi taliter volueris. fiet vtiqꝫ. cū ſubſit cū volueris poſſe. Sed nō ita michi. p̄ſertim in ſenſualitatis beſtiali et effreni motione a qua tu proꝛſus es alienus. Deniqꝫ ſic dimitto debitoꝛibus meis ꝙ ĩſpirante te et donante. ego in coꝝ punitionem laboꝛare vel cōſentire deliberato animo nollem / vijs facti contra regulas iuſticie tue / ſciens te dicere Mihi vindictam. Hoc autē aliquādo facis ꝑ te ſine medio aliquādo ꝑ iudices a te cōſtitutos in terra quib⁹ dum deſertur aut relinquitur executio iuſticie contra malos / illa proꝛſus tibi relinquitur et deſertur In his ꝓpterea liminibus ſtando et deſiderādo vindictam. ſuperioꝛitas tue iuriſdictionis nequaq̄ꝫ violatur. Verūtamen video tutius michi eſſe puſillo / qui non ſum iudex cōſtitutus aliorum / quieſcere interim ꝛ ſilere a tali deſiderio vindicte / quale poteſt imo debet haberi licenter a iudicib⁹ tuis / q̄ꝫ occupeť mēs mea in tali conſideratione iuſticie tue. que ſi velit exercere ſe cōtra me / illa poteſt in infernum ꝓtinus deturbare. Sit igitur ante ome deſiderium meum / in miſericoꝛdia et miſeratione / ſuꝑ peccatoꝛes / oꝛando flēdo ꝓ eis. ſic enim et tu miſereberis cui talē prius miſericoꝛdiam infuderis

¶ Finit.

Oratio eiuſdem

cum peccatoꝛ de peccatis ſuis multum eſt anxius / eaqꝫ coꝛam deo / omni poſtpoſita mala verecundia / expandit.

Altiſſime et mitiſſime ama-
toꝛ deus hoim creatoꝛ ⁊ gub
natoꝛ oim creaturaꝝ.immen
ſe bonitati tue cõfiteoꝛ omia
peccata mea quecũqꝫ quoq̃
modo feci/ex illa hora ex qua peccare po-
tui vſqꝫ ad hanc horam/in q̃ adhuc ꝑ miſe
ricoꝛdiam tuã ꝫviuere me pateris Omniũ
vero nõ poſſum eſſe memoꝛ.qꝛ multa ſunt
et facile enumerari nõ pñt. Sed tu miſeri-
coꝛdiſſime ⁊ piiſſime deus/cui nota ſũt oia
anteqꝫ fiant/qui verus inſpectoꝛ cogitatõ
num ⁊ iuſtiſſimus es ſcrutatoꝛ coꝛdis ⁊ re-
num/tu noſti oia pctã quecũqꝫ egi vite ad-
huc ago/vel intus in aĩa mea ꝑ occltas co-
gitationes vel foris ꝑ aptas oꝑationes
Et ꝓpterea qꝛ veraciter tibi hec omia nota
eſſe ſcio/de his omnibꝫ q̃ me feciſſe contra
volũtatem tuam intelligis/coꝛam maieſta
te tua ⁊ coꝛam omnibꝫ ſctis tuis me reuꝫ et
culpabilem eſſe cõfiteoꝛ. Et niſi indulgen-
tiſſima mĩa tua ꝓus ſubueniat/poſt moꝛtẽ
carnis/eterna moꝛte me eſſe damnandum
eternis toꝛmẽtis eternaliter eſſe toꝛquẽdũ/
ſcio. Dulciſſime deus ſcio qꝛ me creaſti
et creatũ miſericoꝛditer dilexiſti Et qꝛ ob h̃
me creaſti vt et ego q̃ꝫ te meum creatoꝛeꝫ ſi
cut dignum eſſet diligerem/tuis qꝫ ꝑceptiſ
ꝑ omnia obediens eſſem Et hoc totum ad
bonũ meũ feciſti.nõ vt ꝑ me vel melioꝛ eſ-
ſes.vel in aliq̃ ditioꝛ exiſteres. tu eñi nullo
bono eges.qꝛ tu eſſentialiter ipm bonũ es.
et a te eſt omnis bonus/quicũqꝫ bonus eſt
Et iõ nõ potes eſſe maioꝛ vl' ditioꝛ. Et hoc
nõ ꝑ falſam impotẽtiam/ſed ꝑ verã poten-
tiam nõ potes. Qui eñi malum põt ⁊ facit
malo ſuo hoc põt et facit. Sed ꝑ hãc potẽ
tiam nõ ſurſum ad excelſa erigitur feliciter
ſed deoꝛſum ad ima trahitur infeliciter.
Hac potẽtia vel potius impotẽtia miſera
biliter ſeductus/et quaſi veſica turgens in
aniter inflatus.extra rõem poſitus. Et q̃ſi
iumento inſipienti ſimilis factus.telo ſuꝑ
bie miſerrime ꝑcuſſus ⁊ pſtratus te creato
rem meũ ⁊ miſericoꝛdiſſimũ dñm/in tuiſ p̃
ceptis q̃ mihi ad bonũ meũ ſi obſeruaſſeꝫ
dediſti cõtemnens/et veluti mẽte ꝑditus/
dum adhuc illucqꝫ quaſi ſuꝑbe feroꝛ. vera
ſoliditate ꝑdita.vias ꝑditionis ⁊ moꝛtiſ in
curro.ac vanitatem vaneqꝫ elationis ven
tum ſtulte ⁊ inſipienter ſequoꝛ. Fateoꝛ
clementiſſime deus.fateoꝛ coꝛam omnipo
tentia tua.me nimis eſſe ſuꝑbum/vanum
et omni genere elationis plenum. Et pu-
to qꝛ ſi in hoc ſeculo aliquã haberem pote-
ſtatem/nullus poſſet ſufferre meam ſuꝑbi
am. Sed ⁊ iſta ſuꝑbia/qua coꝛam hoĩ-
bus grauiter vexoꝛ.q̃uis ſit execrabilis et
nimis ꝑiculoſa Eſt tamen alia ſuꝑbia qua
cum diligenter ſecretũ mentis mee non mi
chi blandiens inquiro/non parũ vexatur
et diſſipatur infelix anima mea.aliquãdo
vero ſi cõtingat(qđ tamen raro accidit)ali
quid me facere qđ ſ̃m eſtimatiõem homi-
num videatur aliqua ſilitudo boni/nõ pa
rum de hoc ipſo ſuꝑbio. Etſi aliq̃s inde lo
quitur et aliquo modo non curat laudare/
eum quaſi ſtultum et nihil ſcientem deſpi-
cio. Uel etiam ſi quaſi nõ curans laudatõ
nem hoim vanam et inutilem fugio.nõ pa
rum in interioꝛibꝫ meis vbi ſolus deus vi
det/inde glorioꝛ. Et mirũ in modũ/dũ lau
datiõem vito.eo amplius laudatõem ⁊ va
nam gl'am appeto Ecce deus meus et
creatoꝛ meus/ecce vides me ita facere.ita
viuere.et totuꝫ qđ viuo/ꝑdere/ Ecce vides
et execraris et ꝑ tali vita non niſi penas et
toꝛmenta ꝑmittis. Subueni ergo creatoꝛ
meus.ſubueni adiutoꝛ in opoꝛtunitati-
bus.ſubueni et adiuua aĩam meam.et per
ineffabilem miam tuam/deſtrue et confun
de ſuꝑbiam meã. Ecce deus meus/ecce cõ
fiteoꝛ imenſe bonitati tue.veneno huiꝰ ma
licie me totũ eſſe infectũ.coꝛruptũ ⁊ deſtru
ctũ.⁊ iaꝫ fere niſi miſicoꝛdia tua ſubueniat
ad nihilũ redactũ/ſed coꝛã maieſtate tua/
culpã meaꝫ recognoſco.reus et culpabilis
Ueniã et induldulgentiã de hoc et de om-
nibus peccatis meis.a te miſericoꝛs deus
pero.qui non vis moꝛtẽ peccatoꝛis/ necle 2
taris in perditione moꝛientiũ. Sunt ⁊
alia multa que de radice huius peſtis me
habere/et coꝛ me moleſtijs non parũ inq̃
ẽtari/ſed ſepiſſime atteri ſentio. que ſiliter
confiteoꝛ.et ſimiliter de his omnibus veni
am et indulgentiã requiro. Sunt aũt hec
vicꝫ ira/impatientia/inimica deo ⁊ oĩbus
ſanctis odioſa diſcoꝛdia/indignatio.rãcoꝛ
animi.tediũ mentis.voꝛacitas gule.mur-
muratio.auaricia.rapacitas.et alia multa
his ſilia.quibꝫ vexari et affici lacerari ⁊ di
ſcerpi infeliciter aĩaꝫ meã cõſpicio. Et
preter hec vnũ malũ ſuꝑ oia mala malum
quo tanto grauius et miſerabilius lacera-
tũ et afflictũ animũ meũ ſentio/q̃to et ab
ipis cunabulis ſꝑ mecũ fuit.mecũ creuit.

In infantia . in adoleſcentia . in iuuentu⸗
te/mihi ſemꝑ adheſit. nec adhuc ꝑ ſenectu
te deficientib⁹ membris meis / me deſerit.
Eſt aūt hoc malū deſideriū voluptatis. de
lectatio carnalis. tempeſtas libidinis/ que
multis et varijs modis infelicē aīaꝫ meam
lacerauit/diſſoluit et omni virtute deſtitu⸗
tam/inanem ꝛ debileꝫ reddidit. ¶ Fateor
mitiſſime ꝛ dulciſſime deus/fateor coram
oīpotentia tua. me hoc oꝑe nefario. huius
oꝑis nefarij imūdis recordatiōib⁹. ſepe eſſe
pollutū. inceſtum. ardores imoderatos ꝛ in
honeſtos paſſum ꝛ nō ſolū meaꝝ delectati
onū malas memorias ꝛ ſtultas recordatio
nes mihi nocere. ſed etiam aliorum; male⸗
facta/mihi narrata . et per recordationes
ſordidas ad memoriam reducta cor meuꝫ
non paruo neuo iniquitatis maculare.

¶ Ecce deus meus pijſſime et miſericor⸗
diſſime deus. Quis non paruam verecun⸗
diā paſſus: expandi corā te iniquitates me
as/oſtendi vulnera mea et peccata. et oñdi
aīam meā malis oꝑib⁹ maculatā . maloruꝫ
oꝑm delectationib⁹ infectā. malaꝝ cogita⸗
tionū recordatiōib⁹ fedatā . deus me⁹ mīa
mea/reſpice ad pnīaꝫ meā. et reſpice ad pie
tatē tuā ꝛ ſuſcipe cōfeſſiōem meā. et fac me
cū ſꝫm mīaꝫ tuā. ¶ Si iniquitates obſua
ueris dñe/dñe qs ſuſtinebit. Uel etiā iuſti⸗
cia ſua. ſine mīa tua poterit liberari: Pro
pitius eſto mihi dñe, ꝓpitius eſto mihi pec
catori. Parce pctīs ꝛ iniquitatib⁹ meis. vt
ꝑ tuā mīaꝫ ab oīb⁹ vicijs mūdatus ꝛ purga
tus: ab oībus peccatis clementer abſolut⁹
finita tꝑali cōuerſatione/ꝑduci merear ad
regnū celoꝝ. vbi cū ſanctis oībus te lauda
re benedicere et glorificare valeam in ſecu
la ſeculoꝝ. Amen.

¶ Finit.

Sequuntur plures

tractatus de canticis cōpoſiti ab eodē Cā
cellario ꝑiſieñ.

¶ Prohemium

Gratiam diuini talenti/nolē⸗
tes in vacuū recipe/q̄ tot iter
turbines horridos reipblice
contulit ocij locū /liberauit a
calūnijs hoīm. dedit ad nunī
neceſſaria. ſimul attendētes/qm̄ in die pro
ſperitatis mādauit dñs mīam ſuā. et nocte

tribulatiōis canticū eius. nō ocioſum. nō
inutile. nō ingratū reputamus/tempeſtatꝫ
hac nocte ꝓfunda/de canticis ſcribere po
ſteritati/ſi tmalignitas ꝓcelloſa reddiderit
aures ſurdas etati pſenti. O q̄uis o deus
optime ſꝑandū ſit/multos vt olim tꝑibus
Helie ita noſtris tuos tibi reliquiſſe culto
res. ¶ Cōplectitur aūt quaſi ſinu grandi.
verbū de canticis /plures materias ſeu vo
lumina q̄s ꝓ cōfuſione vitanda/ꝑ thomos
ſeu tonos. ꝑ notas ꝛ notulas/tradet lecto⸗
ri notandas pn̄s exordiū/tituli vel tabule
vicē tenens. ¶ Volumē vnū/cuius titul⁹
eſt de canticoꝝ originali rōne/ſub hoc euā
gelio verbo. Cecinimus vobis ꝛc. tres cō/
tinet thomos/ſicut ipe ꝓlogus inſinuat. iu
xta triplex genus canticoꝝ/et triplicē inue
ſtigandi facultatē. Nam eſt canticū ſenſua
le qd̄ tractat hiſtoria. et intellectuale qd̄ in
quirit philoſophia. eſt diuinale ſen ſupmē
tale qd̄ ſola nouit theologia. Sunt in q̄li
bet thomo. i. ſectione aut ſi ꝓpter rem q̄ agi
tur tonū ꝓ ſymbolo dicere maluim⁹. Sūt
inq̄ notule plures/ſꝫm totidē pticulares ꝓ
poſitiones vel doctrinas Sunt in pmo
triginta. ſunt in ſcđo. xxij/ſine canonib⁹ in
ſtrumentoꝝ. ſunt in tertio quinquaginta.
¶ Volumen alterū eſt de canticordo. hoc
eſt de cantico cordis. tres habens pncipa/
les tonos cū notis et notulis. Primus in/
quirit potiſſime drāꝫ canticordi. h̄ ē canti
ci cordis /a cātico oris. Uel aliter de canti
co morali et rōnali/cū cantico ſenſuali. cu
ius toni ſunt notule q̄nquagintadue. Se
cūdus tonus deſcendit ad pticulariorē cā/
ticordi rōnis. cuius ſunt note. xij. per notu
las. xxx. diuiſe. Tertius tonus q̄ſi ſpecula/
tiuā muſicam deducēs ad praxim / tractat
de nouo gāma miſtico et morali ꝑ. xij. no/
tas habentes notulas quadraginta q̄nq̄
ſingulares ¶ Volumen aliud/colligit in
ſe tonos tres plus ſꝫm modos traditionis
varios q̄s ꝓ diuerſitate materie. Prim⁹ to
nus cōciliat et obſequi facit/facetam elegi
am cantatricem amorem dñe theologie q̄i
liricum vel odarū carmen. Thomus alter
ſcđus habet canōes ſeu regulas amphoriſ
mos vel maximas aut theoreumata de cā/
ticis ꝑ notulas quinquaginta . Thomus
alter tertius verbū ſolatij multiplex in ſe di
rigit per particulas quinquaginta. Et ita
iuncti ſimul hi duo thomi centilogium cō
ſtituunt.